

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 632/2023
30.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Иванковић адвокат из ..., против туженог ЈП „Електропривреда Србије“ из Београда, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2942/22 од 22.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 30.03.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 2942/22 од 22.09.2022. године и тако што **СЕ ОДБИЈА** као неоснована жалба туженог и потврђује пресуда Првог основног суда у Београду П1 758/2020 од 19.05.2022. године и ОДБИЈА захтев туженог за накнаду трошкова поступка.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да на име трошкова поступка по ревизији исплати тужиоцу износ од 83.960,00 динара у року од 15 дана од достављања преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2942/22 од 22.09.2022. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 758/2020 од 19.05.2022. године у првом ставу изреке тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе на накнаду штете због мање исплаћене зараде по основу сменског рада за период од марта 2017. године до фебруара 2020. године у појединачним месечним износима са законском затезном каматом и уплату доприноса за обавезно пензијско инвалидско осигурање Републичком фонду пензијског и инвалидског осигурања у корист тужиоца на неплаћене износе по основу сменског рада као основицу. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у другом ставу изреке пресуде Првог основног суда у Београду П1 758/2020 од 19.05.2022. године, тако што је обавезан тужилац да накнади туженом трошкове поступка у износу од 1.950,00 динара, а одбијен захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени на накнаду трошкова парничног поступка у износу од 192.224,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженом трошкове другостепеног поступка у износу од 26.384,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији у складу са чланом 403. став 2. тачка 2. и чланом 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је тужиочева ревизија основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац свој рад обавља сваког другог дана од 07,00 до 19,00 часова. Тужени приликом обрачуна и исплате зараде није вршио њено увећање за 8,9% по основу рада у сменама, предвиђеног чланом 38. став 1. тачка 4. његовог Посебног колективног уговора, у износу утврђеном вештачењем.

На основу тако утврђеног чињеничнога стања, првостепени суд је закључио да је тужилац обављао рад у сменама и да му зато припада увећање зараде по том основу предвиђено Посебним колективним уговором туженог. Због тога је, применом члана 105. и 108. Закон о раду, усвојио тужбени захтев.

По становишту другостепеног суда, рад тужиоца нема карактер сменског рада због чега му не припада право на увећање зараде по том основу. Из тог разлога тај суд је, налазећи да је нижестепени суд погрешно применио одредбе материјалног права о сменском раду, преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев.

Изложено правно становиште другостепеног суда не прихвата ревизијски суд. По становишту Врховног касационог суда, рад тужиоца има карактер сменског рада, због чега му припада право на увећану зараду по том основу како је то правилно закључио и првостепени суд.

Из тог разлога, на основу члана 416. став 1. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Тужилац је успео у поступку по ревизији и зато има право на накнаду трошкова поступка поводом тог правног лека у износу од 18.000,00 динара за састав ревизије, износу од 26.384,00 динара за судску таксу за ревизију и износу од 39.576,00 динара за судску таксу за одлуку по ревизији. О праву тужиоца на накнаду ових трошкова и њиховој висини одлучено је применом члана 165. став 2. ЗПП у вези са члановима 153. став 1. и 154. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић